

ſaa erindre, at de paa Grund heraf bleve karakteriſerede ſom farlige for Samfundet. Jeg har ikke nødig at bringe de Herrer i Erindring, at de aſtjente diſſe Udtryk ude paa Bridesløſelille, jeg tænker hermed paa Socialiſterne. Jeg fandt dengang, at det kunde være meget rigtigt, men derſom diſſe ſamme Udtryk, derſom Socialiſmen nu viſte ſig fraoven mellem dette høie Things Medlemmer, ſom ſidde inde med Profeſſorer, Høiſteretsprocuratorer, hele Blomſten af, hvad man kalder Uniuerſitetsdannelsen, ſaa ſiger jeg ikke Mere, end at det efter min Betragtning vilde være ſørgeligt for vort Fædreland. Naar et Lovbrud kommer enten fra neden eller fraoven, ſaa ſiger jeg, at jeg tager Sagen og lader Perſonerne være, og naar et Valg ſom det paa Bornholm ſkal anerkjendes med blot en lille Tilretteviſning til Amtmanden, og ingen af de Herrer kan beviſe, at Klagerne over ham ere urigtige eller falſke, ſaa ſiger jeg for mit Vedkommende, at det er ſørgeligt. Derſom jeg var i ſamme Stilling ſom den ærede Landſtjingsmand for Bornholm, der ſidder her foran, vilde jeg ſige efter denne Forhandling, ſaaledes ſom Officervene ſige til Soldaterne: „Om igjen! Jeg vil ikke ſidde her, jeg vil ikke tage Blads i dette Thing, naar jeg er valgt efter Regler, ſom maa antages at være Lovbrud, jeg vil kun ſidde her ſom valgt paa Lovlig Maade.“ Og det kunde det ærede Medlem ſige ſaa meget deſto roligere, ſom han, efter Alt, hvad der nu er foregaaet paa Bornholm, hvor Alle kjende hverandre, mellem Valgmand og Valgbeſtyrelſe, kan ſige ſig ſelv, at Reſultatet næſte Gang vil blive akkurat det ſamme. Det er den Henſtilling, jeg vil gjøre til det ærede Medlem. Han har ſelv haft Sæde i Valgbeſtyrelſen og er ſom ſaadan bedſt og længſt inde i, hvilke Virkninger diſſe vrangte Fortolkninger af Valgloven have ført med ſig.

Formanden: Ingen kan jo afholde det ærede Medlem fra at have ſine Anſkuelfer om, hvad der er Lovbrud, og hvad der ikke er Lovbrud, men det er ikke rigtigt, at det ærede Medlem, ſaaledes ſom ſket er, vil gjøre ſin Anſkuelfe til almengyldig Anſkuelfe og ſom ſaadan bindende for andre Medlemmer.

Sauerſlev: Overfor den ærede ſidſte Taler vil jeg ſige, at det ſtaar ikke i det paa Bornholm valgte Medlems Magt at afgjøre, hvorvidt hans Valg ſkal godkjendes eller ikke. Det er det høie Thing, ſom dette er overladt til, og ſom træffer Beſtemmeſe

her. Jeg forlangte Ordet for at gjøre en kort Bemærkning angaaende en Yttring, ſom kom fra den ærede Ordfører for Udvalget. Han urgerede meget ſtærkt, at Formanden i Valgbeſtyrelſen paa Bornholm ikke ved de to første Valg havde bethydet Vælgerne, at, hvis de afgave blanke Stemmeſedler, ſkulde Valget ikke være gyldigt. Men jeg trøſter mig til at kunne godtgjøre og kan doſumentere det med Vidnesbyrd fra ikke ſaa Vælgerne, at Formanden for Valgbeſtyrelſen foran hvert enkelt Valg meget alvorlig lagde Vælgerne paa Sinde, at, hvis de ikke ſtemte paa en beſtemt Perſon, og hvis de afgave blanke Stemmeſedler, vilde det have til Følge, at de kom ind under Beſtemmeſen i Valglovens § 75 og ſaaledes ifaldt Mulkt.

Krieger: Jeg ønsker blot i Anledning af, at den ærede Ordfører faſtholdt Forbindelſen mellem den Grundlovsfortolkning, ſom jeg før berørte, og Betydningen af Delta-gelſenſki Afſtemningen over nærværende Sag, med et Par Ord at forklare, hvorfor jeg ikke godt kunde lade være ved denne Leilighed at udtale min Anſkuelfe. Det Spørgſmaal, jeg nys berørte, var mig nemlig overordentlig nærværende. Jeg erindrer nemlig meget vel, at der er forholdt tidligere, ſom den ærede Ordfører udtalte. Jeg mindes, at der foreligger en Landſtjingsudvalgsbetænkning her fra en tidligere Periode, ſom udtaler ſig i ſamme Retning, men det er første Gang, ſaavidt jeg veed, og ſaa længe jeg har været Medlem af Landſtinget, at Nødtigheden af den ommeldte Fremgangsmaade er hævdet under Forhandlingerne i Thinget, og da forekom det mig, naar det var mig aldeles umuligt at forſone mig med denne Anſkuelfe, at det ikke gik an at tie ganſke ſtille dertil. Naar Sagen er mig ſaa nærværende, ligger det deri, at i den Samling, hvor jeg havde den Ære i Formandens Fraværelſe at fungere ſom Formand, ſtod jeg overfor et ſaadant Tilfælde og vidſte det forud, idet der vel var det fornødne Antal Medlemmer tilſtede, men der var et Medlem, ſom erklærede, at han ikke vilde ſtemme, og dengang har jeg meget nøie underjagt Sagen. Jeg har ſeet, hvorledes man i flere Tilfælde har forholdt ſig — hvor ofte kan jeg naturligviis ikke oplyſe — men det forekom mig i den Grad uføreneligt med Grundloven, at jeg trods den ſtore Reſpekt, jeg har for Præjudikater, dog ikke dert kunde ſe en bindende Praxis, der kunde berettige den, ſom ikke kunde forene denne Fremgangsmaade med Grundloven, til at ſætte ſig ud derover, og det ſaa